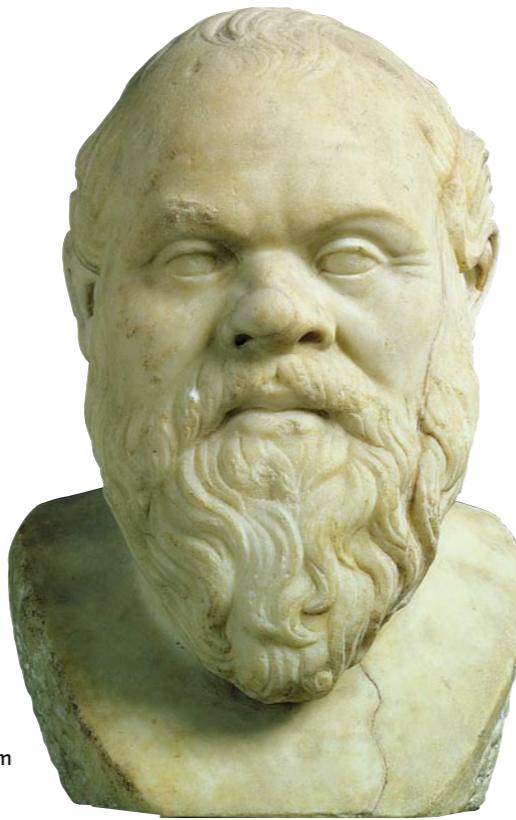

L

Was ist Weisheit?

Porträtbüste aus Marmor, Kopie nach einem griechischen Original von etwa 385 v. Chr.; Neapel, Museo Archeologico Nazionale

Auf dem Marktplatz von Athen trifft Sokrates auf seinen Freund Chaerephon.

¹fortūnātus: glücklich

Socrates: Salve, Chaerepho. Salvus ac fortunatus¹ semper sis! Quid agis? Num aeger fuisti? Nam te per decem dies continuos neque hic in foro neque in urbe vidi.

Chaerepho: Di te ament, Socrates. Ego valeo. Delphos profectus sum, ut illum Delphicum deum de tua sapientia ab omnibus celebrata consulterem. Nam me maxime perturbatum esse fateor, cum ceteri te omnium hominum sapientissimum esse dicant, tu ipse autem te omnino sapientem esse neges. Ego autem te divina sapientia praeditum esse semper putabam. Homo audacissime! De ista re deum Delphicum consulusti! Quod responsum tibi a Pythia datum est? Certe te reprehendit dicens me sapientia omnino carere.

Chaerepho: Immo Pythia neminem te sapientiorem esse cecinit. Socrates: Itane vero²? Quid deus ait, quid significat? Profecto enim non mentitur, nam id ei fas non est³. Ego tamen me sapientem non esse mihi conscient sum. Itaque aggrediamur unum illorum hominum, qui me sapientiores esse videntur, ut isti oraculo hoc obicere possimus: „Ille quidem est me sapientior, tu vero neminem dixisti!“

²itane vērō?: wirklich?
³fās est: es ist erlaubt

Chaerepho: Ita faciamus!
21 Socrates: Quem virum adeamus?
Chaerepho: Videsne illum Lamachum, qui ibi apud cives Loquitur? Turba audientium frequens est; multi concurrerunt, ut Lamachum audirent.
24 Socrates: Hunc ergo virum illustrem atque rerum civilium peritissimum adeamus, ut istud oraculum probemus! –
27 Salvus ac fortunatus¹ semper sis, Lamache. Quibus de rebus verba fecisti apud istos cives hic versantes?
Lamachus: De bello, quod cum Lacedaemoniis geritur, disserui. Nam cum mane in forum venirem, voces clamantium id bellum iustum non esse me ita excitaverunt, ut statim orationem apud hos cives haberem.
30 Socrates: Dissentisne ab illis, Lamache? Dic mihi: Quod bellum tu iustum arbitraris?
Lamachus: Omne bellum, quod cum hoste improbo geritur, iustum esse censeo.
36 Socrates: Bellum ergo, quod cum hoste probo geritur, iniustum esse dicis?
39 Lamachus: Ita est.
Socrates: Quid sentis? Suntne Lacedaemonii improbi?
Lamachus: Sunt.
42 Socrates: Utrum tua opinione cuncti Lacedaemonii improbi sunt an sunt nonnulli honesti?
Lamachus: Sunt etiam honesti.
45 Socrates: Bellum autem, quod geritur contra Lacedaemonios se honestos praebentes, quo nomine appellas?
Lamachus: Isto modo interrogandi mentem mihi adeo perturbavisti, ut nihil certi dicere possim. Vale.
48 Socrates: Ille quidem, o Chaerepho, cum sciat nihil, scire se putat, ego vero me nescire scio.

Münze aus Katane (heute Catania) auf Sizilien mit der Darstellung eines Silens, 420–410 v. Chr.; Berlin, Antikensammlung

Verstehen & Vertiefen

1. Suche aus dem Text alle Ausdrücke heraus, die zu einem alltäglichen Gespräch gehören.
2. Forsche nach: Wann war der Krieg zwischen Athen und Sparta, und worum ging es?
3. Weiß Sokrates mehr als Lamachus oder weniger?
4. Betrachte die Abbildungen: Gibt es Ähnlichkeiten zwischen Sokrates und dem Silen? Erkennst du auch Unterschiede?
5. Viele seiner Freunde haben Sokrates mit einem Silen verglichen – er selbst sich auch. Warum wohl? Lies dazu im Eigennamenverzeichnis den Artikel über den Silen.